

Erdészeti rendeletek tára.

Körrendelet valamennyi kincstári erdőhatóságnak

(Az 1888. évet megelőző erdei káreseteknek békés uton való elintézése tárgyában.)

64950/1891. sz. Az erdei kihágásoknak sikeres tárgyalásához a m. kir. belügyminister úr közbenjárását kérvén ki, az általa ebből kifolyólag kiadott idei 75786/V—10. számú körrendeletben utasítottak az I. foku erdőbíróóságok, hogy a hozzájuk tárgyalás végett érkezett legujabb káreseteket okvetlenül és anyagi felelőség terhe alatt az 1882. évi 59.557. számú ügyrendtartás értelmében soron kívül és 30 napon belül tárgyalják, e mellett pedig első sorban az 1888. évtől származókat, ezek után az 1889. éveket, végül az 1890. és 1891. évi hátralékos eseteket elintézzék, s az elévüléstől legalább ezeket megmentsek; az 1888. évet megelőző régi hátralékok tekintetében pedig elrendeltetett, hogy azok, bíróilag való tárgyalásuk mellőzésével, az erdőhatóságok által békés uton intéztessenek el.

Utasítom ennél fogva az erdőhatóságot, hogy lehetőleg elősegítve az I. foku bíróságoknak a körrendeletben megkívánt működését, pontos figyelemmel kísérje a tárgyalásokat; nehogy pedig a bíróságok mulasztásából származható okok folytán az eljárások megkövetelt menete gátoltatva; az államerdészetet érhető veszteségektől kelljen tartani, a késedelmesen eljáró bíróságot hozzám személyes felelősség terhe alatt haladéktalanul feljelentse.

Mindenek fölött azonban a legszigorubban meghagyom a kincstári erdőhatóságnak, hogy az államerdészet érdekében kifejtendő fokozott erélyvel igyekezzenek az 1888. évet megelőző időből származott káreseteket békés uton letárgyalni és semmiféle módot és eszközt, melyekhez a kártérítés részben való elengedése is tartozzék, — el ne mulasztson arra nézve, hogy első sorban az

azon időből megítélt összegek, azután pedig a még tárgyalatlan esetek kárértékei az államerdészet javára megfelelő módon biztosítottassanak. Az államerdészet képviselőjét gyakorló személyzet erélye és tapintatosságának várható legjobb bizonyítéka lesz, ha minél nagyobb összegek lesznek megmenthetők az elévüléstől, bár oly áron is, hogy az illető károsítók és kihágók részére fizetőképességükhöz mért kisebb-nagyobb időközök, a kártérítés tekintetében egyezkedés útján engedmények, vagy előnyös módok helyeztetnének kilátásba.

Budapesten, 1891. évi december hó 27-én.

A minister megbizásából:

Bedő, s. k.